

[illegible]

🔴 در روزگار سلسله شهبازیان مردی به یک شهر بندری که اغلب ساحل نشینانش ماهیگیر بودند، رفت و در آنجا سکونت کرد و در ماهیگیران به ماهیگیری مشغول شد. پس از چند روز سایر ماهیگیران مشاهده کردند در حالی که هر ماهیگیر روزانه بین سه تا ماهی میدی می‌کنند، یه بازار می‌بردی می‌فروشد و پولش رایه خم‌زندگی می‌زند، ماهیگیر تازه‌وارد تا حال هیچ ماهی‌ای شکار نکرده است. ماهیگیری اقدام به بررسی میدانی نمودند و پس از مشاهده قلاب ماهیگیر تازه‌وارد به وی گفتند: خب معلوم است که تو نمی‌توانی ماهی شکار کنی، چون قلاب ماهیگیریت به جای آن که منحنی باشد و ماهی به آن گیر کنند، راست است و هیچ ماهی‌ای به قلاب رایه راست گیر نمی‌کند. ماهیگیر تازه‌وارد گفت: من با ماهی می‌کنم و اتفاقاً دنبال ماهی‌ای هستم که فقط به قلاب راست گیر می‌کند. ماهیگیران پس از آن که ماهیگیران را اسکل خطاب کردند، مشغول ماهیگیری شدند. روزها، هفته‌ها و ماه‌ها گذشت و ماهیگیر تازه‌وارد بدون آن که ماهی‌ای بگیرد هر روز در ساحل و در کنار سایر ماهیگیران می‌نخست و قلابش در آب می‌انداخت تا آن که خبر حضور ماهیگیر تازه‌وارد به قلاب راست در انتظار کنی ماهی ویژه است. نخست در مطبوعات محلی و سپس در شبکه‌های استانی و سپس در کانال‌های فجازی و سپس در خبر بیست و سی و سپس در اخبار سراسری پخش شد تا آن که به گوش فریدونشاه، سومین پادشاه سلسله شهبازیان رسید و دستور داد ماهیگیر اسکل را نزد وی بیاورند تا او دیدار کند. وقتی فریدونشاهان فریدونشاه نزد ماهیگیر رسیدند، ماهیگیر گفت: من در انتظار ماهی هستم و فرصت ندارم، اگر پادشاه مایل است خود به دیدار من بیاید. فریدونشاه چون پیغام ماهیگیر را شنید اصرار فرط کنجاکوای به‌همراه ملازمان عازم ساحل شهبازیان شد و ماهیگیر رفت و گفت: ای ماهیگیر عجیب، به قلاب راستی گیر می‌کنی؟ در این لحظه ماهیگیر قلابش را از آب بیرون آورد و گفت: پادشاه فریدونشاه گفت: یعنی چطور؟ ماهیگیر گفت: می‌خواستم تو را شکار کنم. فریدونشاه عجب عجب. حالا که پادشاه را شکار کردی با شکار چه می‌کنی؟ ماهیگیر دست داخل جیبش کرد و نامه درخواس وام خود را به فریدونشاه داد و گفت: استعفا دعوات سفارش کنیدی تا به این نامه ترتیب اثب

گفت و گو با عباس رافعی، متولک شیراز در روزی که به نام این شهر نامگذاری شده است

شهری شناور در عطر بهار نارنج

تصاویر: آرمان رامشیراز

طاهره آشتیانی

روزنامه نگار

شهر باغی به نام شیراز

عباس رافعی، متولد و بزرگ شده چهارراه پارامونت شیراز است. می‌گوید: الان هم مردم به این چهارراه می‌گویند پارامونت اما شاید خیلی‌ها دلیل چهارراه‌آباد برای من چهارراه حوات بود، محلی که در نوجوانی خیلی از اتفاقات منجر به پیروزی انقلاب را در آنجا دیدم. اما هر در نقطه شیراز که متولد شده باشی حتما در میانه یک باغ هستی؛ باغی که یا موجود است یا بوده و خراب شده برای آیاترمان سازی.

به هیچ شهر ایران به اندازه شیراز باغ ندارد. بیشتر از ۱۰ باغ در این شهر وجود دارد که حفظ شه و مردم می‌توانند به درون آن بروند و از فضای آن استفاده کنند؛ از باغ غنچیاندا بگیر تا باغ ام و باغ دلکش. باغ‌هایی که خانه‌های بسیار زیبایی هم دارد. قصرالدشت در نزدیکی شیراز است و اگر از بالا به این منطقه نگاه کنی، مانند نگین سبزی به چشم می‌آید. این منطقه پر از باغ است. شیراز شهر باغ است. باغ میوه و باغی‌ها پر از گل‌های مطرب و برای همین است که شیراز را بهشت ایران می‌نامند.

می‌کنند که انگار در بهار نارنج غوطه‌ورند، خب با این اوصاف نباید انتظار داشته باشیم مردم این شهر مثل مردم دیگر شهرها باشند.

❖ عرقیات شیراز

صحبت از دمنوش و بهار نارنج شد، این‌ها هم بگوییم که شیراز با عرقیاتش مشهور است. در کوه‌هایی که شرق، غرب و شمال شهر را احاطه کرده‌اند، انواع گیاهان دارویی به صورت خودرو روی می‌کنند و مردم شیراز در راه‌های مختلف شهر برای برداشت آنها به کوه می‌روند. البته مزارع زیادی هم در اطراف شیراز هست که گیاهان دارویی در آنها کشت می‌شود. میمند یکی از خاستگاه‌های مهم این گیاهان است که در نزدیکی شیراز است. آقای محمد ژاله صاحب باغ صفاس، باغی قدیمی که سال‌های زیاد است در آن عرقیات گیاهی تولید می‌شود. با صفا ارائه‌تها مردم شیراز که همه مسافرانی که به این شهر می‌روند هم می‌شناسند، بخشی از عرقیاتی که در این باغ تهیه می‌شود، دوآتیه است، یعنی دو بار تخفیر شده تا غلیظتر باشد برای همین باید آنها را با آب مخلوط کرد و خورد. شیرازی‌ها از قدیم به طبع و این که هر آدمی باید اول طبع سرد یا گرم خود را بشناسد و بعد تقذیه خود را بر اساس آن انتخاب کند. با صفا دارند به همین دلیل عرقیات در این شهر زیاد است و خلص و

نیست که شیرازی‌ها چندان اهل سفر نباشند. اتفاقا به عنوان یک شیرازی می‌گویم چمدان شیرازی‌ها همیشه آماده است؛ فقط لازم است به آنها بگویی راه یفتیق تا برویم سمتی، شهری و آنها همراه شما می‌شوند چون آدم‌های مستحکری نیستند. در قرن هفتم که مغولان به ایران حمله می‌کنند، شیرازی‌ها به بوشهر می‌روند و از آنجا از طریق کشتی به هند اعزام می‌شوند و به رنگه‌بار می‌روند. شیرازی‌های رنگه‌بار با حفظ اصالت خود در این منطقه زندگی می‌کنند و به شیرازی‌ها هم شهرت دارد. آنها تنها زان به لهجه خود را حفظ کرده‌اند. معاصر شیراز را هم به این منطقه برده و گسترش داده‌اند. یعنی هر زمان لازم باشد، شیرازی جماعت به راه می‌زنند و مهاجرت هم می‌کنند اما زمانی که لازم نیست چرا باید به خودش سختی بدهد و شهر خویش را به طلب کدام سرزمین و کدام شهر رها کند؟

❖ بگویم راحت طلب بهتر است

به رافی می‌گویم چرا به شیرازی‌ها می‌گویند تنبل! در شبکه‌های اجتماعی با این صفت شیرازی‌ها زیاد شوخی می‌شود؟ می‌گوید: شیرازی‌ها تنبل نیستند، خاصیت آب‌وهوای این شهر است که مردمش را کمی گیج کرده به صورتی که آنها بیشتر دوست دارند، یله بدهند و استراحت کنند. بهتر است بگوییم شیرازی‌ها راحت طلبند نه تنبل! تنبل کسی است که به کار و فعالیت تمایلی ندارد اما شیرازی‌ها از کار فراری نیستند اما به خودشان سخت نمی‌گیرند. کار را به راحت‌ترین شکل انجام می‌دهند. مثلا اگر در خانه دستمال کاغذی روی زمین افتاده باشد برای برداشتن آن خم نمی‌شویم یا پایمان آن را برمی داریم و به دستمان می‌رساییم و بعد زبان را در سطح ردیم می‌اندازیم! (می‌خندد) برای بیشتر کارها راهی که انجامش راحت باشد، پیدا می‌کنیم. شهر شیراز معتدل است در هوایش معمولا کرده‌های گل و گیاهان دارویی پرارکند است و همه اینها باعث می‌شود شیرازی‌ها در حالتی بین خواب و بیداری باشند. الان هوای شیراز پراست از عطر بهار نارنج. بهار نارنج آرامش بخش است، دمنوش و عرق آن را می‌خورند که آرام گیرند. تصور کنید شیرازی‌ها در شهری زندگی

خوشا شیراز وضع بی‌مثالش / خداوندانگه دار از زوالش

در روزی که به نام شیراز نام گذاری شده، اگر به شهر شگفت انگیز علاقه مندید و مسافر دائمی اش هستید، این غزل حافظ را بخوانید تا کمی از عشق این شاعر نامدار به شیراز با خبر شوید. شهری که چنان حافظ را شیفته خود کرد که او هیچ وقت از آن دل نکند و همه عمر در این شهر زیست و یک بار هم که به دعوت دوستی از شیراز بیرون رفت، بیمار شد، و به شهر خود برگشت و چنین سرود: «غم غربی غم غربت جو غربت تو ای شهر خود روم و شهریار خود باشم». البته هر قدر که حافظ، شیراز نشین بود، جناب سعدی دل در گرو سفر داشت و همه عمر را به گشت و گذار سپری کرد تا آخر عمر لذت و توفیق بیشتری ببرد. روحیه این دو شاعر و حکیم بزبان نشان دهندد روحیه کلی مردم این خطه است از زمان های دور تا به امروز. برخی همیشه عمر در شیراز می‌مانند و برخی از خوبی‌های این شهر دل می‌کنند و می‌روند و البته دوباره برمی گردند.

در روزهای که اردیبهشت مثل همیشه به وعده خود وفا کرد و هوا و طبیعت را بعد از یک فروزدن گرم بهاری کرد، در تبعاع ما مانکتیری در روزهای که شیراز بهشت زمینی است با عباس رافعی، کارگردان سینما و تلویزیون که اصالتا شیرازی است هم صحبت شد تا بپایمان از ذات این شهر و دلبری‌هایش بگویی و این که چرا شیراز مثل عربوسی که پیر نمی‌شود، همه چشم‌ها را به سمت خود می‌چرخاند.

❖ این شهر را نمی‌کنیم

عباس رافعی درباره این که مردم شیراز اهل سفر هستند یا نه، می‌گوید: شیراز شهر همه چیز تمام است. از آب و هوای معتدل و خوشب بگیر تا دشتی که در آن قرار دارد و خاکش بسیار مستعد کشاورزی و دامداری است. کوه‌های اطراف شیراز، ابرها را در دشت پایین دست که شهر در آن قرار دارد، نگه می‌دارند و به بارش‌های خوبی زمین‌ها را آبیاد می‌کند. شیراز به معنای واقعی شهر زندگی است اما چنین

مرغوب. دمنوش ها و شربت های زیادی هم در شیراز موجود است که باب طبع مسافران است و اصلا یکی از دلایل رونق گردشگری شیراز همین نوشیدنی های گاهی است که به اشکال مختلف تهیه می شود.

غذاهای شیرازی هم متنوعند و بیشتر پایه گیاهی دارند. مثلاً کلم پلوی شیراز معروف است و آش هایش، فارغه کلکم پلو هم جالب است. اولین شهری که آلبولکشی در آن آباد شده، شیراز بوده به همت حاج آقا نمازی که بیمارستانی را هم در این شهر ساخته. برای تأمین آلبولکشی از آب چاه استفاده می کردند که گچ داشت و احتمال این که در کلیه ها رسوب کند، زیاد بود. مردم شیراز برای درمان ماندن از بیماری کلم پلو می خوردند، چون کلم پاک کننده و تصفیه کننده کلیه است. شیرازی ها غذاهای آبپزی دارند و غذاهای درمناگر و غذاهایی که روزمره آنها را می خوردند اما حتما حواس شان هست که این غذا سلامت شان را بهبود بخشد. این را هم اضافه کنم که طبیعت و غذاهای شیرازی روی خلق و خوی مردم این شهر تاثیر زیادی دارد. می گویند مردم شیراز مانند خاکشیر هستند و با هر طبیعی می سازند. برای همین است که مردم این شهر بسیار صلح جو و مردم دارند.

زن با صدايي که از شدت عصبانيت مي‌لرزد بلندتر فرياد مي‌زند: «يعقوب! تو داري خانه من را مي‌دري!» و مرد صهيونيست باز با همان چيز خيالي جواب مي‌دهد: «اگر من ندرند هم کس ديگري آن را خواهد دزدید.»

رزي که اين ويديو پرايد «دري خانام را مي‌دري» سري مي‌دهد، مني الکرد، فعال رسانه‌اي فلسطيني است. اصلا هيمن مساله باعث شده که اين ويديو در اينترنت فضاي مجازي باز نشر و هزاران بار ديده شود. اين اتفاق براي اولين بار نيست که در محله «شيخ جراح» فلسطين مي‌افتد اما اين بار تفاوت اين است خايمي که خانه‌اش در روزور تصاحب شده صاحب رسانه است و توانسته فرايداش را به گوش همه مردم جهان برساند: فرايدي که البته سابقه نشان داده احتمالا به حمايت نخواهد رسيد و باز روز مجامع چپاني در جايي از ظلم و زورگويي صهيونيست‌ها به هشتگ «محله شيخ جراح اينجات دهيد» خواهد چرييد. محله شيخ جراح در قسمت شمالي قدس اشغالي، محله‌اي است که از مدت‌ها قبل صهيونيست‌ها روي آن دست انداخته‌اند و به هر بهانه‌اي مي‌خواهند مردم بومي فلسطيني را از منطقه را از خانه‌هايش بيرون کنند. هر بار چند صهيونيست با يک سبد جمل شده را به باز نظامي مي‌روند سراغ خانواده‌اي در محله شيخ جراح و ادعا مي‌کنند که زمين خانه‌شان براي احداث تصاوير و ديوارن زيبه‌اي است. حاکم اجتماعي از وضعيت اين روزهاي محله شيخ جراح نشان مي‌دهد که فلسطيني‌هاي باقيمانده اين روزها با تظاهرات و برپايي مراسم افطار عمومي در معابر سعي مي‌کنند فرايد مظلوميت‌شان را به گوش مردم جهان برسانند اما خانه‌هاي صهيونيستي روز به روز پيشتر در زمين‌هاي به‌زور گرفته شده اين منطقه علم مي‌شود.

دعوت از ۳۵ بازیکن به تیم ملی

پس از چند روز کث و قوس، سرانجام فدراسیون فوتبال اسامی ملی پوشان را اعلام کرد. هر چند دلیل این تأخیر غیبت بلاه‌ویچ اعلام شده بود اما تأخیر چپرو و فشار افکار عمومی، فدراسیون را متقاعد کرد که فهرست منتخب سرمربی را پیش از آمدن او اعلام کند. بازیکنانی که به تیم ملی دعوت شده‌اند، عبارتند از: پرویز برومند، ابراهیم میرزاپور، حسن رودباریان، یحیی گل محمدی، بهروز رهبری‌فر، مهدی هاشمی‌نسب، علی انصاریان، رحمان رضایی، سیو شهبازیان، ستار همدانی، محمد خضیراوی، محمد نوازی، حامد کاویان‌پور، جواد نکونام، پژمان جمشیدی، سیروس دین محمدی، علیرضا نیک‌بخت‌واحدی، علی کریمی، مهدی شیرینی، مهدی امیرآبادی، رضا چپاری، ناجی بداوی، علیرضا اکبریپور، علی سامره، فرزان طاطمی، سهراب بختیاری‌زاده، مهرداد میناوند، محمدرضا مهدوی، کریم باقری، داریوش یزدانی، علی دایی، مهدی مهدوی‌کیا و وحید هاشمیان. (صفحه ۱۵)

نظر رهبر معظم انقلاب درباره رژیم حقوقی دریای خزر

حضرت آیت‌ا... خامنه‌ای در سومین روز از سفر به استان گیلان در جمع مردم بندر انزلی فرمودند: جوهره نظام اسلامی، ایمان و توکل به خدا و اتکا به ملت است و جمهوری اسلامی ایران با تکیه بر کوه استوار ایمان و اراده و بصیرت مردم در هر عرصه‌ای با قدرت از حقوق خود و ملت ایران دفاع خواهد کرد. ایشان با اشاره به موقعیت حساس و تعیین‌کننده ایران در جغرافیای سیاسی جهان تصریح کردند: دریای خزر براساس قوانین بین‌المللی متعلق به پنج کشور ساحلی این دریاست و هیچ سلطه‌گری از هیچ نقطه دنیا حق ندارد در مسائل این دریا دخالت و اعمال نفوذ کند. (صفحه یک)

فروش خوب «بچه‌های جاسوس»

فیلم «بچه‌های جاسوس» ۱۰۰ میلیون دلار فروخت. فیلم بچه‌های جاسوس در ششمین هفته نمایش توانست سد فروش صد میلیون دلاری را بشکند و لقب یک فیلم موفق و پر فروش را بگیرد. تحلیلگران اقتصاد سینمایی می‌گویند: هیچ‌کس انتظار چنین موفقیت بزرگی را برای این فیلم نداشت. بچه‌های جاسوس که حال و هوای کم‌دی - پلیسی دارد درباره دختر و پسر خردسال است که تصمیم می‌گیرند والدین خود را از دست آدم‌ربایان نجات دهند. آنتونیو باندراس و آلن کامینگ نقش‌های اصلی این فیلم را بازی می‌کنند. پیش‌بینی می‌شود این فیلم ۱۴۰ میلیون دلار بفروشد. (صفحه ۳)

حضور نیکی کریمی در «واکنش پنجم»

«واکنش پنجم» نام فیلمی است که قرار است تهمینه میلانی تابستان امسال آن را مقابل دوربین ببرد. نیکی کریمی در این فیلم نقش اصلی زن را بازی می‌کند. این سومین تجربه همکاری میلانی و کریمی بعد از فیلم‌های دو زن و نیمه‌پنهان است. میلانی و کریمی در جشنواره فیلم ژان در لندن (باربی کن) حضور خواهند داشت. در این جشنواره فیلم دو زن و یک فیلم کوتاه با داستانی زنانه که کریمی آن را کارگردانی کرده است روی پرده خواهد رفت. (صفحه ۳)